

maalsbogen, kommer til at angaae den Tid, som Tyendet har tjent ham. Allerede den længere eller kortere Tid, hvori Tyendet har været i een eller flere Tjenester, kan være en større eller mindre Ubefaling for det, og den, som ønsker at forstaae sig yderligere Oplysning om dets Forhold, end han kan faae af Studsmaalsbogen, kan af denne see, til hvem han i saa Henseende kan henvende sig. Det gode Tyende, paa hvilket Intet har været at udsætte, vil derhos, om end den Forfrift, der gives om, hvad der skal anføres i Studsmaalsbogen, indskrænkes som anført, sjældent i sin Bog søgne et virkeligt Vidnesbyrd om sit Forhold. At det for det Offentlige kan være ønskeligt i flere Tilfælde, at der i Studsmaalsbogen findes en uafbrudt Række af Tilførelser om, i hvilke Tjenester Tyendet har været, indsees letteligen, saasom naar et Tyende skal tiltales, eller komme i saadan Nød, at der maa gives det Understøttelse af Fattigvæsenet.

Den Ret, som Forordn. af 24de Juli 1822 § 6 har tillagt Tyendet, til af Husbonden at kunne fordrø Vidnesbyrd om sit Forhold i Tjenesten, medfører neppe nogen Nytte for Tyendet. Har Husbonden Intet imod at meddele slikt Vidnesbyrd, da vil han ikke mindre gjøre det efter Tyendets Ønske, end naar det fordres af ham som borgerlig Pligt. Har han derimod Grunde, hvorfor han ikke ønsker at udtale sig over Tyendets Forhold, kan man i Almindelighed, da det dog ikke kan foreskrives ham, hvorledes hans Studsmaal skal være, antage, at dette vil blive intetsigende, tvetydigt eller endog, om ikke ved hvad der siges, saa dog ved hvad der ikke siges, ugunstigt for Tyendet. Derhos kan man, saalange det er Pligt for Husbonden paa Tyendets Begjæring at give Vidnesbyrd om dets Forhold, ikke forandre den Grundsætning, at han, om han ogsaa erklærer at have været utilfreds med Tyendet, eller endog paafiger dette bestemte Laster, ikke kan drages til Ansvar, med mindre det kan bevises at være ugrundet, hvad han har anført. Men herved kan det ikke undgaaes, at der ofte maae kunne fremkomme Studsmaal, som ere ubillige for Tyendet. Thi om man end ikke vil forudsætte, at Husbonden

sigter bitterlig Usandhed, hvormod der imidlertid ogsaa kun gives ringe Værn i Lovene, kan Studsmaalet dog paa mange Maader være af saadan Beskaffenhed, at det kan skade Tyendet i Fremtiden, uden at det, hvis samtlige Omstændigheder forelaae, vilde af billigtænkende Mænd blive anseet som forskyldt, og uden at Tyendet har noget Middel til at faae det forandret. Det synes derfor rigtigere, at det overlades til Husbonden, om han, foruden at anføre, fra og til hvilken Tid Tyendet har tjent ham, vil tilføie noget Vidnesbyrd om Tyendets Forhold, men derhos paalægges ham, naar han giver et ufordeelagtigt Studsmaal, at bevise at have havt tilstrækkelig Grund dertil og ellers give Tyendet Erstatning for den Skade, det kan lide formeðst Studsmaalet, samt underkastes en passende Straf, hvilken, hvis fornærmelige Beskyldninger ere fremførte, maa fastsættes efter Lovene om Fornærmelser i Ord, og for andre Tilfælde synes at kunne være Bøder indtil 20 Rbd. Den Forpligtelse, der saaledes paalægges Husbonden til at bevise at have havt retfærdiggjørende Grund til det af ham givne ufordeelagtige Vidnesbyrd, synes ikke at have nogen Betænkelse for hans Vedkommende, da han, naar han ikke vil udsætte sig for noget deraf følgende Ansvar, ganske kan afholde sig fra at meddele noget Vidnesbyrd om Tyendets Forhold.

Der kunde vel spørges, om det ikke snarere burde beroe paa Overenskomst mellem Parterne, om noget Vidnesbyrd angaaende Tyendets Forhold skulde indføres i Studsmaalsbogen. Men Vidnesbyrdet bør dog ikke gives udelukkende for Tyendets, men ogsaa for 3die Mands Skyld, og der synes ikke at være tilstrækkelig Grund til, at Tyendet skulde kunne modsætte sig, at Husbonden anmærker i Bogen, hvilke Feil det har lagt for Dagen i Tjenesten, naar han i sin Samvittighed finder sig opfordret til at gjøre det for sine Medborgeres Skyld. Og dersom Husbonden med Tyendets Billie eller endog blot uden Aftale med dette indførte et Vidnesbyrd i Studsmaalsbogen, vilde det dog neppe stemme med Forholdets Beskaffenhed, om Tyendet af den Grund alene skulde kunne ved Domstolene faae Husbonden paalagt Bøder, eller faae ham tilpligtet at udslette Vid-